

Det, der er afgørende for os, er, at hvis man vil lave afgørende om på velfærdssamfundets indretning, skal man ærligt fortælle befolkningen om det før et valg og ikke komme snigende med det efter et valg. Vi har set alt for mange eksempler på, at det kommer til at gøre rigtig ondt på alle, og derfor kan man ikke have den tilgang til det.

Kl. 15.10

Derfor er vores opfordring til regeringen og regeringspartierne også: Hvis I siger på noget efter næste valg, så kom frem med det i valgkampen frem for i givet fald at putte det væk. Men vi har ikke fået nogen indikationer på, at sådanne ting skulle blive puttet væk, så derfor tror vi også – og det kan vi jo spørge statsministeren om – at det er korrekt, at regeringen har den holdning, at selvfølgelig skal tingene frem i lyset før et valg, hvis man har nogle planer om at ændre noget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er der ikke flere, og så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Velfærdssamfundet står over for store udfordringer i de kommende år. Det er udfordringer, der skal findes løsninger på, og det er også udfordringer, der kan findes løsninger på.

Det danske samfund er jo velfungerende. Vi har en robust og sund økonomi, og det giver et godt grundlag for at træffe de beslutninger, der er nødvendige for at sikre vores velfærd i fremtiden. Udfordringen er først og fremmest, at befolkningssammensætningen vil medføre flere borgere i pensionsalderen og færre borgere i den erhvervsaktive alder. Mens der i dag er ca. fire erhvervsaktive for hver ældre, vil der i 2030 være knap tre erhvervsaktive pr. ældre, og det stiller os over for en dobbelt udfordring.

På den ene side skal vi sikre en tilstrækkelig stor arbejdsstyrke og en tilstrækkelig produktivitetsudvikling til, at der i det private erhvervsliv kan skabes de værdier, der skal finansiere vores velfærd. På den anden side skal vi håndtere det stigende udgiftspres i den offentlige sektor, bl.a. som følge af større pensionsudbetalinger og flere omsorgsudgifter som følge af alderssammensætningen af befolkningen. Det kræver alt sammen en grundig prioritering af de offentlige udgifter.

Der er ikke råd til det hele, medmindre man ukritisk vil finansiere udgiftspresset gennem sti-

gende skatter. Men stigende skatter ville på baggrund af det i forvejen alt for høje skattetryk i Danmark kun føre til manglende initiativ og virkelyst og dermed i sidste ende bidrage til at gøre vores samfund fattigere. Derfor er det ikke vejen frem, uanset hvad vi i disse dage kan læse, hvad Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har af ideer til at belaste boligejerne og erhvervslivet med yderligere skatter.

Udfordringen er altså ikke at afskaffe velfærd, tværtimod er udfordringen at sikre velfærd. Men nogle gange er det nødvendigt at gennemføre forandringer for at bevare de værdier, der er bygget op. Det er tilfældet i denne sammenhæng, og det er netop på den baggrund, regeringen har nedsat Velfærdskommissionen. Velfærdskommissionen skal analysere alle de problemstillinger og udfordringer, vi står over for, og derudover skal kommissionen fremlægge forslag til reformer af velfærdssamfundet, der sikrer, at vi på en socialt afbalanceret måde kan hjælpe dem, som har mest behov for hjælp.

Der er vel at mærke ikke tale om et lukket kommissionsarbejde. Tværtimod er det hensigten, at kommissionen løbende skal offentliggøre sine overvejelser og dermed bidrage til den offentlige debat om velfærdssamfundets fremtid. I den debat kan alle interesserede grupper og organisationer deltage, men hvis de alle sammen skulle være med i kommissionen, ville der for det første næppe være nogen mødesal i dette land, der var stor nok, og for det andet ville der gå mange år, før man overhovedet kunne blive enige om at fremlægge nogen som helst forslag.

Der er fuldstændig frit slag for Velfærdskommissionen til at fremlægge de forslag, kommissionen finder relevante og nyttige, og jeg forstår, det er i modsætning til Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens ønsker. Når vi læser det forslag til vedtagelse, som de to partier har fremsat her i dag, er der nemlig en lang række pålæg og restriktioner til kommissionen – altså et oplæg, som slet ikke ligger i regeringens kommissorium til Velfærdskommissionen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Blot lige en korrektion. Vores forslag siger jo bare, at man skal undersøge nogle af de alternative muligheder, som er nævnt, men ikke at det kun er dem, der skal undersøges, for vi betragter dem som et supplement til det, regeringen har bedt om.

Kl. 15.15